

(דף פד ע"א) בצלמו בתפלין דרישא, בגונא דתפלין דמאירי עלמא, לאיגון שכינתא עלאה תפליין על רישא (ראייה) דעמנידא דאמצעיתא, דאייה כללא דתלת ספירן קדמאין, ועמדוּא דאמצעיתא פלייל שית ספירן, ואימא עלאה תפליין על רישיה, איהו תפליין דאבה קודשא בריך הוא בכל יומא, בצלם אלהי"ם תפליין דיד, דא שכינתה תפאה דאייה קשרא ליה, ועה אמר (בראשית מד ל) ונפשו קשורה בנפשו, תרויהו ביהودא חדא בקשורה חדא, רצועה כריכא באכבעא שמאלא דא קדושין דילה, דאייה טבעת כריכא באכבעא דילה, ובה איה קשרא עמייה ואיהו עמה, הא קדושה.

ברכה כללא דשבע ספירן, לאיגון שבע ברכאנ דחתן, דאייגון ז' يوم השבעי צדיק, עלייה אמר (משל), וברכות לראש צדיק, דירית מאימה עלאה, ואת י' על רישיה איהו חכמה י', בה אתעבד ז', שבע ברכאנ דירית חתן וכלה, וכליין בצדיק يوم השבעי, דביה מתיחדין חתן וכלה, דאייה יאהדונה", והא אורקמווה כי כל בשמים ובארץ (ד"ה א בת יא) ותרגם דאחד בשמי' וארעא, ואיהו אות ברית, דלית יהודא לחתן וכלה בר מגיה.

ויבלו השמים והארץ וכל צבאים (בראשית ב א), ויבלו

בצדיק אתכלילן כל אברין וכל ספירן, כל אברין דאיןון פקודין דעשה, דביה אשר קדשו במצותו וצונו למעבד כל פקודין, דאייהו כל כליל פלא ואיהו כלא ומגיה תלוי פלא, עמודא דאייהו סביל שמיא וארעה עלייה, וביה אתעבידו כלל ופרט וכלל, ובгин דא ויכלו כליל שמיא וארעה, שמים אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא דאמצעיתא כליל תרויהו, הארץ שכינתה תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאיןון צבא השמים, בגין דאייהו כליל שבע ספירן דשבח דוד בהונ לקודשא בריך הוא הדא הוא, דכתיב (ד"ה א כת יא) לך יהוה הגדולה והגבורה וגומר, בגין דאתקראי יום השביעי כל שבע, וסלקין לשבעין דחשבון תיבין דקדוש וויכלו.

ויכל אלהים ביום השביעי (בראשית ב ב), דא אימא עלאה דאייה אלהים בתר הכליל ביה שבע ספירן, אתקראיו על שמיה כלחו שבתות שבע שבתות, לבתר הכליל ביה תלת ספירן עלאין הכליל באימה עלאה, וקרוא לו שבעי שבעי שבעי על שמיה, הדא הוא דכתיב (שם) ויכל אלהים ביום השביעי הא חד הכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא תנינא, ויברך אלהים את יום השביעי הא תלת לאתכללא בעשר

ספִירָן, דְלִית סְפִירָה דְלֹא אַתְכְלִילָה בְעֵשֶר, כֹּל חֲדָא בְמַמְשָׁלָה דִילָה, אֲבָל מִמְשָׁלָה דִצְדִיק יֹם הַשְׁבִיעִי בֵיה אַתְקְרִיאוֹ כָל סְפִירָן שְׁבִיעִיות, שְׁבָעִין תִיבִין אַינְנוּ בְקָדוֹשׁ וַיַּכְלוּ, וַזְכָור וַשְׁמֹור הָא שְׁבָעִין וַתְרִין כְחַשְׁבָן וַיַּכְלוּ

וַשְׁבָת צָרִיך לְתַקְנָא בֵיה פָטוֹרָא בְאַרְבָע רְגָלִין, כְגֻונָא דְפָטוֹרָא דְלַעַילָא דְאַתְמָר בֵיה (יְחִזְקָאל מֵא כב) זֶה הַשְׁלָחָן אֲשֶר לְפָנֵי יְהוָה, וְעַלְה אַתְמָר (תְהִלִים כג ה) תַעֲרוֹך לְפָנֵי שְׁלָחָן, פָטוֹרָא דְקוֹדְשָׁא בָרִיך הוּא דָא שְׁכִינָתָא, אֵיתָי מִסְטָרָא דְצָפוֹן דָאִיהוּ גְבוֹרָה, וּבְגִינַן דָא תַקְינוּ מָאֵרִי מַתְגִיתִין שְׁלָחָן בְצָפוֹן, וְגַר דְלִיק לִימִינָא כְגֻונָא דְלַעַילָא, דְאַתְמָר בֵיה מְנוֹרָה בְדָרוֹם, מְטָה בְאַמְצָעִיתָא מִסְטָרָא דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא.

תָא חֹזֵי שְׁכִינָתָא אַתְקְרִיאָת פָטוֹרָא מִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא, וּמְגַרְתָּא מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמְטָה מִמְוֹצָעָת מִסְטָרָא דְעַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּבְגִינַן דָא זְוִוגָא דִילִילָה בְאַמְצָעִיתָא בֵין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְהָא אוּקְמוּתָה רְבָנָן כָל הַפּוֹתָן מְתוֹתָו בֵין צָפוֹן לְדָרוֹם הַוִיִין לֵיה בְנִים זְכָרִים וּכְוֹן, פָטוֹרָא אֵיתָי סְמִיכָא עַל אַרְבָעָה סְמִיכִין, דָאֵיתָי כְגֻונָא דְגּוֹפָא דְסְמִיכִין לֵיה דְרוֹעִין וְשָׂוקִין דָאַינְנוּ

ארבע, וצריך שתית נחמיין מהאי סטרא ושית נחמיין מהאי סטרא.

(דף ע"ב)

ורוזא דמלה זה השלחן אשר לפניו יהו"ה (יחזקאל מא כב), זה בחשבנו ו/or, דאיןון שתית פרקין דתרין דרועלין ושית פרקין דתרין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא למילכאה בכל תקונא דיליה, ובאלין תרין עשר פרקין דנוקבא, ותרין עשר פרקין דכורה, מלאכיה אמרי וקרו זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, זה עם קודשא בריך הוא אח"ד, זה עם שכינתא אח"ד, וכלא יהו"ה אח"ד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגנות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אוריתא.

זה איה לקלל ארבע אגפין לכל חיה לثلاث חיון, זה תנינה לקלל ארבע גדים לכל חיוא לثلاث חיון, ודא איה רוזא דמלה וארבע פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם (יחזקאל א), לכלו פרחין בפתחותא קדם יהו"ה בכמה רגנות, וצריך לחררא להאי פתורה אוריתא דאיה קודשא בריך הוא, ובגין דא אויקמויה מארי מתניתין, שניים שאוכליין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע

וְאוֹרֶח מִבְרָךְ, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ דָּא עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא
לְעַילָּא, וְאוֹרֶח מִבְרָךְ דָּא צְדִיק דְּאַתְמָר בֵּיתָה (משלוי ד'יח)
וְאוֹרֶח צְדִיקִים כָּאָרֶגֶת וְגֹמֶר, וְצְדִיק אֵינוֹ בְּשְׁבָת
כָּאָרֶח דְּאַתִּי וְאַזְיל בְּכָל שְׁבָת וְשְׁבָת.

שְׁבָת שְׁכִינַתָּא, בַּעַל הַבַּיִת דִּילָה עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
וְאֵינוֹ בּוֹצֵעַ וְפָרִים פְּרוֹסָא דְּנַחֲמָא דְּאֵיהִ טְפָה,
וְיַחַב לְאוֹרֶח דְּאֵיהִ צְדִיק וְעַנִּי, וְאוֹרֶח מִבְרָךְ לְבַעַל
הַבַּיִת בְּכָל מְפָל כָּל דָּאִינּוֹן תְּלַת אַבָּהָן, בְּבָרְכוֹן
דְּאַתְבָּרְכוֹן אִינּוֹן, בְּבָרְכוֹן עַל יְדֵי צְדִיק גַּחֲתִין
לְעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא, הַדָּא הַפָּא דְּכַתְּיב (משלוי י) וּבְרָכוֹת
לְרָאש צְדִיק, מִאֵן רָאש צְדִיק דָּא עַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
תְּשֻׁעָה בְּרָכוֹן אִינּוֹן מַעַילָא לְתַתָּא מַפְתָּר עַד צְדִיק,
וְתְּשֻׁעָה אִינּוֹן מַתָּתָא לְעַילָא מַצְדִּיק עַד בְּתָר עַלְאהָ,
וּבְלָהו סְלָקִין ח"י, וּבְלָה בְּלִילָא מַבְיִיחָו.

תְּפִלָּה לְמִשְׁה תְּפִלָּה לְדָוד, בֵּית הַכְּנָסָת אֵיהִו כְּפֹסִיא
דְּכָלָהו בְּרָכוֹן, תְּפִלָּה אֵיהִי בְּגִין דְּאֵיהִו סּוּס
לְקוּידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְאֵיהִי אַתְעַבִּידָת טְפִלָּה לְרוֹכֶב,
הַכִּי אַוקְמוֹהו מַאֲרִי מַתְבִּיתִין אֵין הַרוֹכֶב טְפִלָּה לְסּוּס אֶלָּא
הַסּוּס טְפִלָּה לְרוֹכֶב, אִית טְפִל בְּטֵי וְאִית טְפִל בְּתָה, פְּגָוֹן
הַיְאָכֵל טְפִל מְבָלִי מְלָה (איוב ו), וְהָאֵי טְפִל הַכִּי אֵיהִי
בְּתָה'.

ואיהי כוס דין, דאייהו יי"ז חושבן סוד מן יסוד,
וצרייך ביה עשרה דברים כמה DAOקמיהו מארי
מתבניתין, ואינון כחشبן י' מן יסוד, ואינון עטור ועטוף
הדחה ושתיפה ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידי ונותנו
בימין, ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרוע טפח,
ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסתרא דעתרה
דברית מילה, עטופה עיטה אור כשלמה (תהלים קד ב), ואם
הוא עני דלית ביה אלא רבייעית לוג דאייה שעורא
דאת ד', אטמר (שם קב א) תפלה לעני כי יעטוף, הדחה
ושתיפה, הדחה מלגאו ושתיפה מלבר, וריזא דמלחה
וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט).

אם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון בן יוחאי,
ואמר רבי רבי שפיר קאמרת, אבל האי כוס צרייך
לסלקא ליה בדרゴי, עטור מסתרא דעתרה דאייה בתר
עליזן על רישא צדיק, עטופה בגון עיטה אור כשלמה,
מאי עיטה דא י' דאתעטף באור ואתעביד אויר, והαι
דאתעטף אייהו חכמה, הדחה ושתיפה דאייה וטהרו
וקדשו, טהרה מסטרא דכהנא, דאטמר בכהנא טבל
ועלה אתרכבי למיכל בתרומה, וקדשו מסטרא
דشمאלא, חדא הוא דכתיב וקדשת את הלויים, ח"י
מסטרא צדיק ח"י עלמין כליל ח"י ברכאנן דצלותא,

וּמְלָא מִסְטָרָא דֵעַמְוִידָא דָאָמַצְעִיתָא, וּמְקַבֵּלוּ בְשַׁתִּי
יְדֵיכֶם וּגְנוּתָנוּ בְּיָמֵינוּ, דָא הַהוּא דָאָתָמָר בְּבֵיתָה (דברים לג ב)
מִימִינָנוּ אִישׁ דָת לִמּוֹ, כִּי יְמִינָךְ פְּשׂוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים,
וְאִיהוּ יְמִינָךְ יְהוָה (דף פה ע"א) נְאָדָרִי בְּפֶחַד (שמות טו ו), תְּרִין
יְדֵיכֶן אֲיִבּוֹן הַהָה, חַד שְׁמָאָלָא וְחַד יְמִינָא, וּבְגִין דָא
צְרִיךְ לְאַתִּיהָבָא בְּחַמֵּשׁ אַצְבָּעָן, מִשּׁוּם כָּס שְׁעוּות
אַשְׁא (מהלכים קיז יג), וּגְנוּתָן עִינְיוֹנוֹ בּוֹ, עַלְיָהוּ אָתָמָר (שם כמה
טו) עִינְיוֹנִי כָּל אַלְיָד יִשְׁבְּרוּ, וְאֲיִבּוֹן תְּרִי סְמָכִי קְשׁוֹת
דָאֲיִבּוֹן יְיָ, דָאֲיִבּוֹן בָּת עִינְבָּא יְמִינָא וּבָת עִינְבָּא
שְׁמָאָלָא, וּבְיִבְּרִיאוֹ וּזְעִיר אַגְּפִין, דָאִיהוּ שׂוֹקִיו
עַמְוִידִי שְׁשׁ (שיר הטו).

וּמְסֻלְּקוּ מִן הַקְּרָקָע טֶפֶח מִסְטָרָא דִי' זְעִירָא חַכְמָת
שְׁלָמָה, וּמְשָׁגַּרְוּ בְּמַתָּגָה לְאַגְּשִׁי בֵּיתָו דָא
אִימָא עַלְּאהָ, דָאָתָמָר בָּה יִשְׁמַח מְשָׁה בְּמַתָּגָת חַלְקוּ,
וּבְגִלּוֹתָא לִית לֹן אַלְא אַרְבָּעָה, חַי' מַלְאָ שׁ טִיפָּה
הַדְּחָה, וּסְימַגִּיךְ חַמְשָׁה, וְאַיְנוֹן מִסְטָרָא דָאַת הָהָ דָאִיהָ
רַבִּיעִית לְחַשְׁבָּנָא, וְאִיהָ דְלִילָת עֲנִיהָ, בְּגִין דָאָסְתָּלָק
מִינָה וּדָאִיהוּ שִׁית דָרְגִין, הַכּוֹס אִיהוּ בְּרֹזָא
דִיְאָהְדוֹנָה"י דָאִיהוּ כְּזֹה"ס, כָּס בְּחַשְׁבָּנָא אֱלֹהִים.

תקינה תמניא וארבעין

בראשית תמן תר"י תמן שְׁבַת, בגונא דא ב',
ראשית ב"רא שי"ת, ואינון תרי שבתות,
עליהו אמר (שםות לא טז) **ושמרו בני ישראל את השבת**
לעשות את השבת וגומר, תרין זמגין אדכיר הכא
שבת, לקביל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מא'י
לדרתם, אלא זכה איהו מאן דעביד לוון דירה בשבת
בתרי בת' לבא, ואותפנוי מתמן יציר הרע דאייהו חלול
שבת, ברית עולם דא צדיק, דשרין תרוייהו עלייה, חד
לא מלאה לייה וחד לאטמליא מיגיה.

בני ישראל אינון תרין כל'ין ג'ח ויהוד, בניו דישראל
סבא עמודא דאמצעיתא, תלת שביעי שביעי
שביעי אלין תלת אבהן, עג' שבת ובהר יוצא מעדן
להשכות את הג'ן (בראשית ב'), ונהר, אית נהר ואית נהר,
אית נהר דאתקרין נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרין בחל
קדומים, עדן עלאה עלייה אמר (ישעה סד ג) עין לא
ראתה אלהים זולתה, האי נהר איהו ו', **דנפיק מעדן**
עלאה דאייהו א', וא עבר בין אבא ואימה, ואזיל חמיש
מאות שנה, ומתי עד צדיק שביעי, וממתמן אשקי
לגבתא דאייהי שכינתא תתאה.

זכה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאייהו לבא, דלא

את קיריב תמן עציבו דטחול, וכעס דمرة דאייהו נורא דגיהם, ועלה אתרמר (שמות לה א) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעים באלו אוקיד נורא דגיהם, ארבעים מלאות חסר חד אינון לך כל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מאירי מתניתין אין לוakin בשבת, דאלין מלאות אינון חשיבין לישראל לך כל מלקיות.

יציאות השבת שתים. אינון עקירה והבנה, שעביד לוון בבת אחת, מאן דענקר חפץ מאטיריה ואנה ליה לבן מאטיריה ומרשותיה, באלו עקר אילנא דחוי דאייהו אותן ברית, ואנה ליה בראשו נוכראה, מאן שעביד דא גרים דענקר בשמתיה מרשות דיליה, ואנה לה בראשו אחרא דאייהי מרה וטחול, ודא גרים לישראל דענקרו מארעא דישראל, ותגליאו בארעא נוכראה דאייה רשות הרבים, והכי איהו מאן דاعיל אותן ברית קדש דיליה בראשו נוכראה, שבתאי"י איה טחול חמ"ה, את תא בישא מרה, שבתאי"י עליה אתרמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים וענקרים יש בו, ואייה רעב וצמאן וקינה

והספד (דף ע"ב) וחשוכא וקבלה, ואיה גלותא לישראל. וצריכין ישראל לublisher לה שנוי בבלא והא אוקמו, ואיהו דבריך דחול דאייה אסור בשבת, וכד לא אשכחן אחר לשريا פמן, איה ברחת, פגונא דשפחה דארהם דאתמר בה (בראשית טו ח) מפני שרי גברתי אני ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג) של בעליך מעל רגלייך, ועל מטונפה דטפה סרווחה, כי המקומ אשר אתה עומד עליו אדמת קדש ה'ו, דא שבת, ועליה אמרת שכינתה פשטתי את כתנתاي ייככה אלבנה, רחצתי את רגלי ייככה אטפם (שיר ה), ובגין דא צרייך בר נש שבת לשינוי בלבושין בשרגא במאכלין, וצרייך למשוי מוסיף מהול על הקדש, וכל המוסף מוסיפים ליה נפש יתרה בשבת, וכל הגורע גורען ליה היה נפש יתרה חם ושלום.

תקונָא תְשׁוּעָה וְאַרְבָּעִין

בראשית ברא אלהים. שואו מרים עינייכם וראו מי ברא אלה (ישעה מלו), מי אלה, הוא אלהים, מי ברא לאלה, ש'או מרים עינייכם דא קריאת שם'ע, ראשית תיבין שמע דמייחדין ישראל לקודשא בריך הוא

פָּעִים, וַתִּשְׁכֹּחַ תִּמְןֵן מֵי דָאִיהוּ כַּלְלָא דְחַמְשִׁין אַתּוֹן,
וּבַמְּאֵץ צָרִיךְ לִיחְדָּא לֵיה בְשָׁחֲרִין, בְּהַהוּא דָאַתְּמָר בַּיּוֹת
(חֶבְקוֹק ג') רֹום יְדֵיהוּ נְשָׂא, דָאִיהוּ מָרוֹם, בְּגִין דָאִיהוּ
מָרוֹמִים יְשָׁפֹון. וַיַּרְא אָז דְתִמְןֵן אָוֶר, וְדָא אוֹר הַפְּכָבִים,
דְבָהּוֹן שְׁכִינַתָּא נְפִקְתָּה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעה מ' כו)
הַמוֹצִיא בְמִסְפֵּר צָבָאִם, וּבְגִין דָא קְרִיאַת שְׁמָע
בְּלִילִיאָ, כִּמְהָ דְאוֹקְמוֹת מָאֵרִי מִתְבִּיתִין בִּיצְיאַת
הַפְּכָבִים, עָרֵב וּבָקָר צָרִיכִין לִיחְדָּא לְהַעַם מַלְכָא, בְּגִין
דְבָעָרָב הִיא בָּאה עַמִּיה, וּבָקָר הִיא שְׁבָה לְגִבְיהָ (אסתר
ב' יד), וְדָא עָרֵב דִּיצָּחָק וּבָקָר דָאָבָרָהָם, דְתִמְןֵן בְּעַלְהָ
בִּינְיוֹהוּ יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצִיא, דָא הַמוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ, בְּגִינַת
אַתְּמָר (ישעה לג ט) לְחַמּוֹ גַּתְן וּכְוֹ, וְעוֹד הַמוֹצִיא
בְמִסְפֵּר צָבָאִם, אַלְיִין רַמְ"ח תִּיְבִּין דְקְרִיאַת שְׁמָע, לְכָלָם
בְשָׁם יִקְרָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ב' ב) וַיִּקְרָא הָאָדָם
שְׁמוֹת וְגֹמֶר, דָא הַהוּא דָאַתְּמָר בַּיּוֹת (ישעה מד יג) פִתְפָּאָרָת
אָדָם לְשָׁבֵת בַּיּוֹת, דִקְרָא שְׁמַהּוּ לְכָל חַיוֹת הַקּוֹדֶשׁ וּלְכָל
שְׁרָפִים וְאֹופְנִים וְצָבָא דְלַעַילָא, לְכָל חַד קִרְאָה לֵיה בְשָׁם
יִדְיעָה וּבְדִרְגָּא יִדְיעָא, לְאַשְׁתְּמוֹדָע לְכָל חַד מַאֲתָר
דָאַתְּגַטְּלֵל, פְּגֻוִּני דְנַחֲלִי יִמְאָה דָאַתְּחֹרוֹ לְאַתָּר
דָאַתְּגַטְּלֵוּ בְשָׁלִיחָותָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (קהלת א' ז) כָּל

הנְּבָחֲלִים הַוְּלָכִים אֶל הַיָּם וְגֹמֶר, אֶל מָקוֹם שַׁהְגַּחֲלִים
הַוְּלָכִים שֵׁם הֵם שְׁבִים לְלִכְתָּה, מִאֵתָר דָּאוֹלְלִין תִּפְנַן חִזְרִין
בְּשִׁלְחוֹתָא.

מִרְבּוֹב אָוְנִים (ישעה מ'כו) דָּא כְּתָר עַלְאָה, וְאַמִּיצֵּץ כְּהֵדָא
חִכְמָה, מַאי כְּהֵדָא דִילִיה אִימָא עַלְאָה, אִישׁ לֹא
בְּעִדר אִיהוּ כְּלֹלָא דְתִלְתָּה סְפִירָן, מַאי אִישׁ יְהוּ"ה אִישׁ
מְלֻחָמָה יְהוּ"ה שְׁמוֹ (שםות ט'גו), אִישׁ אֵא' כְּתָר עַלְאָה יִ'
חִכְמָה שֶׁ שְׁרָשָׂא דָאַלְגָּא דָאַיְהִי אִימָא עַלְאָה תִּשְׁוֹבָה
וְדָאֵי, וְעוֹד מִרְבּוֹב אָוְנִים דָא עַמְוִידָא דְאַמְצָעִיתָא, אָוְנִים
דִילִיה בְּצָח וְהַוד, וְאַמִּיצֵּץ כְּהֵדָא צְדִיק, אִישׁ לֹא בְּעִדר
יְהוּ"ה אִישׁ מְלֻחָמָה, וְהָא אַתְמָר.

קִם סְבָא בְּתָר טוֹלָא דְרַבִּי שְׁמַעֲוֹן, וְאָמֵר רַבִּי רַבִּי, הָאֵי
קָרָא הַכִּי שְׁמַעְנָא לֵיה, שְׁאוֹ מַרְוָם עִינְגִּיכֶם, שְׁאוֹ
כְּמוֹ שְׁאוֹ יְדִיכֶם קָדְשׁ (תְּהִלִּים קָלְדָב), וְדָא קָדְשׁ יִשְׂרָאֵל
לְיְהוּ"ה רְאֵשִׁית (ירמיה ב'גו), מַרְוָם דִילִיה בְּפָטָר עַלְאָה, מַיִ
אִימָא עַלְאָה דְבָרָא עַלְמָא בְּאֵלה, מַאן אֵלה, אֵלה
רְאֵשִׁי בֵּית אֲבוֹתָם (שםות ו'יד), וְאַיְנוֹ תִּלְתָּה אַבְהָן, הַמּוֹצִיא
בְּמִסְפֵּר צְבָאָם (ישעה מ'כו) אַלְיִין צְבָא הַשְּׁמִים דָאַיְנוֹ בְּצָח
וְהַוד, מַאי מִסְפֵּר דְלָהּוֹן, אַלְאָ מִסְפֵּר וְחַשְׁבּוֹן דְכָלָא דָא
שְׁכִינְתָּא עַלְאָה, לְכָלָם בְּשָׁם יִקְרָא (שם) דָא שְׁכִינְתָּא
תִּתְאָה, דָאַתְמָר לְמַשָּׁה בְּגִינָה (שםות לג'יז) וְאַדְעַךְ (דף פ' ע'א)

בָּשָׁם, מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים (ישעה מ כו), הַהוּא דָאַתְמָר בֵּיה (בראשית מה טז) וַיַּדְגַּאוּ לְרֹוב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְדָא צְדִיק, וְאֵיתָן אֲמִינָץ כַּח אִיש צְדִיק, כַּח דִילִילָה אִיהִי כַּח דַעֲוֹבָדָא דְבָרָא שִׁיחָת, דָאַתְמָר בָּה (במדבר יד יז) וְעַתָּה יָגַדְלַ נָא כַּח אָדָנָי, לֹא בְּעַדְרַ מִשְׁכִּינָתָא לְעוֹלָם, וְהָאִי וְהָאִי כֵּלָא קָשָׁוט, שְׁבָעִין אַגְּפִין לְאוֹרִיִּיתָא.

אמָר לֵיה סְבָא סְבָא, מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים וְאֲמִינָץ כַּח תִּמְנָן אָדָם קְדֻמָּאָה, תִּמְנָן אָבָרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, תִּמְנָן מְשָׁה וְאַהֲרֹן, תִּמְנָן דָוד וְשַׁלְמָה, וְתִרְיֵין עָשָׂר שְׁבָטִין, וּכְלַ בְּשִׁמְתִיִּין דְשַׁתִּין רְבוֹא דִיְשָׁرִיאָל, וְדָכְלַ דָרְיֵין עַלְאַיִן וְתַתְאַיִן, דָאַתְמָר בָהּוֹן (דברים בט יד) כִּי אַתְ אָשָׁר יִשְׁנוּ פָה עַמְנוּ עוֹמֵד הַיּוֹם וְגֹמֶר, כְּלַהוּ תִמְנָן, אִישׁ לֹא בְּעַדְרַ לֹא חִסְרַ מִפְּיָהוּ חַד מְחַשְּׁבָנָא, כְּגַוּנָא דְצָבָא הַשְׁמִים.

וְעוֹד מִרְׂבֵּב אֹנוֹגִים דָא כְהַנָּא, דָאַתְמָר בֵּיה פְהָן אָוֹן, וְאֲמִינָץ כַּח דָא אֱלֹהִים דָאִיהִי אִימָא עַלְאָה, דָאַתְלַבְשָׁת בְּגִבּוֹרָה וַיְרָא עַלְמָא בְמִדְתַּת הַדִּין, וַיְגַיֵּן דָא אֵיתָן גַּבּוֹר אֲמִינָץ כַּח, אִישׁ לֹא בְּעַדְרַ דָא יַעֲקֹב, דָאַתְמָר בֵּיה (בראשית כה כו) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תִּמְ, מָה דָאַתְמָר בְתִלְתַּת אַלְיִין, אַתְמָר בְתִלְתַּת עַלְאַיִן, וְאַתְמָר בְתִלְתַּת תַּתְאַיִן, מִסְפֵּר דְכַלְהוּ שְׁכִינָתָא אִיהִי מִסְפֵּר הַיִמִּים.

תקונָא חַמְשִׁין

בְּרִאֵשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פָתַח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמָר, שֶׁאוֹ מָרוֹם עַיִנֵיכֶם וְרָאוּ מַיְּרָא אֱלֹה (בראשית כה כז), רָאשִׁי תִּبְינֵן שֶׁאוֹ מָרוֹם עַיִנֵיכֶם שְׁחִירִת מְנֻחָה עֲרֵבִית, תִּלְתֵ צְלָוֹתֵינוּ, עַלְיִיהוּ אָתָּמָר (איוב לג בט) הַן כָל אֱלֹה יִפְעַל אַל פְעָמִים שֶׁלֶשׁ עַם גָּבָר, בְגִין דָאִינּוּן מְרַכְבָּה דְתִלְתֵ אַבָּהּוּן, וְעַלְיִיהוּ אָתָּמָר (בראשית ב ד) אֱלֹה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבָּרָאָם, אֱלֹה פִסְלֵ אָתֵ הַרְאָשׁוֹגִים, אֱלֹה וְדָאִי פִסְלֵ לְקַדְמָאֵין דָאָמָרְוִ (שמות לב ד) אֱלֹה אֱלֹה יְהוָה יִשְׂרָאֵל, דָאָבּוּן תּוֹלְדִין דְתָהָف, דְאָתְרָמִין בְּרִאֵשִׁי תִּבְינֵן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ תָהָו, וְאִינּוּן חַמְשׁ מִיּוֹבֵן דְאָתָּמָר בְהֻוּן בָה' בְּרָאָם, וְאִינּוּן עַמְלִיקִים גְבוּרִים נְפִילִים עֲגָקִים רְפָאִים, וּבְגִין דָא טְרַחַת ה' בְגִינִיָּהוּ בְגִין דְבָה' בְּרָאָם ה' דְאָבְרָהָם, וְעַלְהָ אָתָּמָר (ישועה מה יח) לֹא תָהו בְּרָאָה לְמִתְבֵ בִּגְיִיהּוּ, לְשִׁבְתֵ יָצָרָה לְמַעְבֵד יִשּׂוּבָא מְגִיָּהּוּ.

וּבְגִין הָאֵ ה', אֱלֹה דָאִינּוּן תִּלְתֵ אַבָּהּוּ תְקִינוּ תִּלְתֵ צְלָוֹתֵינוּ, לְנַחֲתָא בְהֻוּן לְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְסַלְקָא לְשִׁבְגִנְתָא בְהֻוּן דְאֵיהִ ה' זְעִירָא, דְעַמְוָדָא דְאַמְצָעִיתָא אֵיהִ גּוֹפָא, וְתִרְיָן הַרְוָעִין דִילִילָה יִמְינָא וְשִׁמְאלָא, דְבָהֻוּ אֲחִיד בָה, וְעַל גּוֹפָא אָסְתַלְקָת, וּמְאָן

סְלִיק לְה עַל גּוֹפָא מֵי אִימָא עַלְּאָה, מֵי בָּרָא אַלְּה, וּכְד
סְלִיקת סְלִיקין עַמָּה כָּל צְבָא דְלַעֲילָא, הַדָּא הוּא דְכִתְיב
(שם מ כו) הַמּוֹצִיא בְּמִסְפֵּר צְבָאִם, וְכָל יִשְׂרָאֵל דְאִינּוֹן
שְׁתִּין רְבּוֹא מִתְּחִסִּין בְּצְבָא דְלַעֲילָא, לְכָלָם בְּשֵׁם
יִקְרָא, כְּלָהו אַתְּקָרִיאוּ עַל שֵׁם צְבָא דְלַעֲילָא, אִישׁ לֹא
גַּעֲדר מְחוּשָׁבָנוֹ.

וְשְׁכִינַתָּא בְּגָלוּתָא בְּזָמָנָא דְאִיהוּ מְרֻחָקָא בְּעַלְּה מִינָה,
לְזָמָנִין אַתְּפְרִגְסָת עַל יָדֵי שְׁלִיחָה, לְזָמָנִין עַל
יָדֵי אָבָהוּ, לְזָמָנִין עַל יָדֵי אִימָא, לְזָמָנִין עַל יָדֵי אָבָא,
לְזָמָנִין עַל יָדֵי בָנִין, לְזָמָנִין עַל יָדֵי דְצִדְקָה, וְכָלָא יִהְיֶה
בְּעַלְּה דְאִיהוּ וּ, אִיהוּ בֵּין אָבָא וְאִימָא בֵּן יְהָה, וּכְד
אִיהוּ בֵּין אָבָא וְאִימָא, נְחִית לָה פְרִגְסָה עַל יָדֵי אָבָא
וְאִימָא, וּכְד נְחִית בֵּין תְּרִין דְרוֹעִין דְאִית בְּהַזּוֹן שִׁית
פְרָקִין, נְחִית לָה פְרִגְסָה בְתְרִין דְרוֹעִין, וּכְד נְחִית
בְגּוֹפָא דְאִיהוּ יַעֲקֹב, נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיה, וּכְד
נְחִית בְתְרִין שׂוֹקִין דְאִינּוֹן (שיר ה טו) שׂוֹקִיו עַמּוֹדי שְׁשָׁ
דְאִית בְּהַזּוֹן וּ, פְרָקִין, נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיה, וּכְד
נְחִית בְצִדְקָה נְחִית לָה מְזוֹגָא עַל יְדֵיה, וּכְד נְחִית בָה (ד'
פו ע"ב) דְאַתְּחִבר וּ בָה, לֹא צָרִיךְ לְנַחַתָּא מְזוֹגָא לָה עַל
יְדֵי שְׁלִיחָה בְּעַלְמָא, אַלְּא עַל יְדֵיה, וּכְד נַפְיקָה בָה,
אָסְתָּלָק עַד אֵין סָוף דְאִיהוּ אָ, מְזוֹגָא דִילָה לֹא

בזכותה תלייא מלטה, ולא בחיים דאייגנון אבא זאימא, ולא בבני דאייבון נצח ויהוד, אלא בمزלא תלייא מלטה, וכד נחיתת מאטראה ונחית קודשא בריך הוא לדירא עמה, אמר ביה ובנה אין מזל לישראל, אלא קודשא בריך הוא רכיב על ברו"ב דאייה מטרו"ן ואייה ברו"ה, ומתרגנשת על ידיה, דאייה עבד עולם עבד דיללה, ובזהוא זמנא איהי אתפרגנשת על ידי שליח, וכל דא כפום עוזבידיהון דישראל הבי אתפרגנשת. זפאה איהו מאן דסליק לה לאטרה, ולקדשא בריך הוא לאטריה, דאמיר ביה (ישעה יט א) (הגה יהוה רוגב על עב קל), הגה יהוה יוצא ממקומו (שם כו בא), אמר ליה רבוי אלעוז אבא, וכי יכול בר נש לאחזרא לקודשא בריך הוא לאטריה, אמר ליה אין, פמה דאשכחנא בדוד דאמר (תהלים קלב ד) אם אתה שבת לעיני לעפעפי תנומה עד אמץא מקום ליהוה כו', בהזהוא זמנא דבר נש אחזר ליה לאטריה, מה כתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו לעמו, ובמאי חזרין ליה לאטריה, אלא בשלימו דתקינה דתקינו בצלותא, ואוכח דבתר דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את שמו ערבע ובקר תמיד בכל יום אומרים פעםים, וαιיגנון ה"ה, דצרייך לאחזרא י לגבי ה' דאייה מקום דלעילא,

רוכב על עב קל), הגה יהוה יוצא ממקומו (שם כו בא), אמר ליה רבוי אלעוז אבא, וכי יכול בר נש לאחזרא לקודשא בריך הוא לאטריה, אמר ליה אין, פמה דאשכחנא בדוד דאמר (תהלים קלב ד) אם אתה שבת לעיני לעפעפי תנומה עד אמץא מקום ליהוה כו', בהזהוא זמנא דבר נש אחזר ליה לאטריה, מה כתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו לעמו, ובמאי חזרין ליה לאטריה, אלא בשלימו דתקינה דתקינו בצלותא, ואוכח דבתר דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את שמו ערבע ובקר תמיד בכל יום אומרים פעםים, וαιיגנון ה"ה, דצרייך לאחזרא י לגבי ה' דאייה מקום דלעילא,

וְלֹא חִזְרָא ו' לְגַבֵּי ה' דָאִיהֵי מִקְומֵם דְלִתְתָּא, בְּגַין
דְקִינְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָוְמי דְלָא יְחִזֵּיר לְה' דְלַעֲילָא, עַד
דְיְחִזֵּיר לְה' דְלִתְתָּא, וְרוֹזָא דְמַלְהָ לֹא אָבָא בָּעֵיר וְגֻמָּר
וְהַא אָוְקְמוֹתָה. (הושע יא ט)

תקינה חדר וחתמшин

בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, מֵאַי
אַת, אֲלֹא הַכִּי אַוְקְמוֹתָה קְדָמָאֵין, כֹּל אַתִּין
לִרְבּוּיָא, וְדָא אָת אָוְרִיכִיתָא כְּלִילָא מָא' וְעַד ת', דְבָה
אַתְּבָרִיאוּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְעַד אֶת הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם דָא
קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (מלכים א ח) וְאַתָּה
תְּשִׁמַּע הַשָּׁמַיִם, וְאַת בְּתַ זָוִיגָה עִמִּיהָ, וְאַת דָא צְדִיק
וּבְתַ זָוִיגָה, הָאָרֶץ מְאַנְאָ דְכָלָהוּ לְאַפְקָא בָהּ וְרָעִין
וְאַבְיָין, וְרוֹזָא דְמַלְהָ וְכָל שִׁיחָה הַשְׁדָה טָרֵם יְהִי בָּאָרֶץ
וְגֻמָּר (בראשית ב ה).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בָּרִי, רְזוֹא עַלְאהָ הַכָּא, אָפָעַל גַּב
דְכָלָא אַתְּבָרִי וְאַתְּקָנוּ בְשָׁמָא דִיהוּה, דָאַינְנוּ אַת
הַשָּׁמַיִם, וְרוֹזָא דְמַלְהָ יְהָ בְשָׁמַיִם, וְהָ בָאָרֶץ, הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (תהלים צו יא) יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וַתָּגֵל הָאָרֶץ, עַם כָּל
דָא דְכָלָא אַתְּקָנוּ בְדָא אַתְּוֹן, לֹא נְחִית נְבִיעָוּ מְלַעֲילָא
עַל וְרָעִין וְאַבְיָין דָאַינְנוּ שִׁיחָה הַשְׁדָה דָאִיהֵוּ צְדִיק,

ויעשב השדה דאייהו עמודא דאמצעיתא, ולמה בגין
דאדם אין, דאייהו יוד הדא ואיזה לא בעבד את
האדמה.

אמר לייה רבינו אלעזר אבא, שיח מנא לנו דאייהו צדיק,
אמר לייה ברוי ביה תשבח ח' ש', אייהו כליל
תלת עדרי צאן, דאיובון שרשא דאילבנא, ודא חי
עלמיין, דאייהו אותן באצבא דיליה, צבאותה אייה עמהון,
כליל תלת דרגין לקבל תלת ענפיין דש'.

והא ש' דתלת אbehן איובון, אלא ש' עלאה ענפי
אילבנא, ש' תתאה שרשאי אילנא, ובגין דא וכל
שיח דא צדיק, וכל עשב ע"ב ש' דא יעקב כליל תלת
אbehן, דאיובון ענפי אילנא, וסלקין לשבעין ותרין
שמהן דויסע ויבא ויט, דבהאי שמא אתריאו עשבין
ואילגין דאיובון נשמתיןatzidakia, והאי עשב עליה
אטמר (תהלים קד יד) ויעשב לעבודת האדם להוציא להם מן
הארץ, לחים אבירים אכל איש (שם עח בו), ואייהו נחמא
דאורייתא. (דף פ"ז ע"א) דאטמר ביה (קהלת ט ז) לך אכל
בשמחה לחה, ואייהו לעבודת האדם, ה' דאדם
דאטמר בה המוציא להם מן הארץ, מי לעבודת
האדם, לית בעבודה הכא אלא צלotta, דאייהי פולחנא
דשכינטה, בעבודת יהו"ה ודאי, וועליה אטמר (תהלים קד בו)

יצא אָדָם לְפָעָלוֹ וְלְעִבּוֹדָתוֹ עַדְיִ עֲרָב, יָצָא אָדָם לְפָעָלוֹ דָא צְלָוָתָא דְשָׁחָרִית, וְלְעִבּוֹדָתוֹ עַדְיִ עֲרָב דָא צְלָוָתָא דְמִנְחָה, דְאַתְמָר בָה (בראשית כד טג) וַיַּצַּחַק לְשׂוֹחֵן בְשָׁדָה לְפָנוֹת עֲרָב.

תקיינא תרין ו חמישין

בְּרִאָשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֱלֹהִים. חִמְשׁ אֶתְזָוֹן בְּחוֹשְׁבָן ה', אָדָם מִן אָדָנִי הַכִּי סְלִיק לְחִמְשׁ, וַרְזָא דְמָלָה וַיַּד יָעַלְהָ מִן הָאָרֶץ וְהַשְׁקָה אֶת כָל פְנֵי הָאָדָמָה (בראשית ב' 1), תָא חֹזֵי אֲתֻעָרוֹתָא צְרִיכָא מִתְתָא לְעִילָא, וְלַבָּתָר וְהַשְׁקָה אֶת כָל פְנֵי הָאָדָמָה, וְהַשְׁקָה וְי' אִיהוּ שְׁקִיוּ מַעַילָא לְתַתָּא, דְאִיהוּ נִחְלָ קְדוּמִים דְאַתְמָשׁ מִן מָוחָא, וְהַכִּי צְרִיךְ לְאַתְעָרָא אֲתֻעָרוֹתָא בְקָדְמִיתָא מִאֶתְתָא, וַרְזָא דְמָלָה אָשָה בַי תְּזִרְיעַ (וַיָּקָרָא יב' ב) וּמִיד וַיַּלְדָה זָכָר, נַוקְבָא אָדָנִי, דָכְרָ יְהוָה, כַד אַקְדִימָת בְּרִתָא שְׁלִיט דְכּוּרָא וְאַתְעֵבִיד יְאַהֲדוֹנָה י', וַרְזָא דְמָלָה יְהוָה אָדָנִי חִילִי (חֲבּֽקֻק ג' יט), וְעַל בְמֹותִי יְדִרְיִיכְנִי (שם) אַלְיִן אַבְהָן, לְמִנְצָח בְּנִגְנוֹתִי (שם) אַמְּה וְתַרְיֵן שַׁוְקִין, מַאי חִילִי תַּוְקִפָא דְכָלָא מַלְעִילָא, חִילִי חִיל י' וְדָא אָבָא, תַּוְקִפָא דְיִלְיָה נְבִיעָוּ דְלִית לִיה סָוָה. אמר רַבִי אַלְעֹזֶר אָבָא וְהִיא אַוְקְמוֹהוּ מְאַרֵי מִתְגִּיבִתִין,

דעד ארבעין יומין יכול לאחזרא נוקבא דכוֹרא,
ואתה פה מדינא לרhami, ואוקמו הוו בגין דעד בעז לית
תמן דיוקנאה, דאתמר בית (בראשית ב ז) ווייצר יהו"ה
אליהים, אם כן אמא נטיל שעורא בם, בגין דאייה
שעורא דנקידה דאייה י' טפה, (עורא) דביה אתעיביד
י"ם מ"י, ודאי נחל קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א
ים), והשקה את כל פנוי האדמה, מאי פנוי האדמה, אלא
אלין אנפין דאינון סומק וחור וירוק ואופם, באליין
גונבן בהירה היא מבועא, גונבן אינון מהאי יבשה,
ביבעו בהורא דיליה (ס"א רחילה), דהבי אהו ביבעו
לארעא כבשmeta לゴ甫א, כמה דאיילנא לא מתרבי
אלא במיא, הבי ישראל דאינון עבפני דאיילנא לא
מתרביין אלא בביבעו דאוריתא.

ורזא דמלחה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן
לבנון (שיר דטו), מעין דא חכמה פתר אהו אמון
מושפלא, דבעא לנטע אילניין בגנטא, אסתבל בכל
גנטא ולא אשכח תמן מבועא דמייא, מה עבד, אמר
אפיק מעין, ולבתר אטע גן, ואתרבי אילנא, בגין דא
מעין גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא
ג"ז סדרים דאוריתא, וכמה דאית גן לחתתא הבי אית
ג"ז לעילא, והאי מעין אהו במוחא, אילנא גוףא,

עֲבָפִין דִּילֵיה דְּרוֹעֵין וְרֶגֶלִין, וּבוֹזְלִים מִן לְבָנָן דָא לְבָא
(נ"א לְבָנָה) דָאֵיהִי דְּלֵית דָלָה בְּגָלוּתָא, וְעַלְהָ אָתָםְר
(במדבר כד ז) יַזֵּל מִים מְדָלִיו.

וַיְיָ לֹזֶן לְבָנֵי נְשָׂא דָלָא מִשְׁתְּדָלִין בְּאוּרִיתָא,
דָאַתְקָרִיאָו עָצִים יְבָשִׁים דָאַינּוּן עַתִּידִין לְאַתּוֹקָדָא
בְּנוּרָא דְגִיהָם, וְלֹאָוּלָא לְמַגְנָא אָמָרוּ מְאֵרִי מִתְגִּיתִין
דָאַינּוּן עַמְלִין וַיְרַתְּיָן גִיהָם, וְאַף עַל גַב דְמַתְרָבִי
אַילְבָא דָאֵיהִו גּוֹפָא דְאוּרִיתָא, וְלִית לֵיה אַיבָא דָאַינּוּן
פְקִידִין דְעִשָּׂה, מָה כְתִיב בֵיה (דברים כט) רַק עַז אֲשֶׁר תִּדְעַ
כִי לֹא עַז מְאַכֵּל הֵוֹא אָתוֹת תְשִׁיחִת וּכְרָתָה, וּבְגִין דָא
אָמָרוּ מְאֵרִי מִתְגִּיתִין דְלִית מִדְרָשָׁא עַקְרָא אֶלָא הַמְעָשָׂה
אֵיהִו עַקְרָא.

תקינָא חֶמְשִׁין וְתַלָּת

(דף פז ע"ב)

**בראשית ברא אלהים תמן בית, תמן אֱם דהוֹא אֱם
מֵאלָהִים, וְאַינּוֹ גַן עַלְאהָ גַן תְתָאָה. פָתָח
רַבִי שְׁמֻעוֹן וְאָמַר** (בראשית ב ל), **וַיִּטְעַ יְהוָה אֱלֹהִים גַן
בְּעֵדָן מִקְדָּם וַיִּשְׁמַע שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרָר, וַיִּטְعַ
יְהוָה אֱלֹהִים גַן דָא שְׁכִינַתָא, בְּעֵדָן דָא אִימָא עַלְאהָ,
מִקְדָּם אָבָא עַלְאהָ, וַיִּשְׁמַע שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרָר דָא**

עַמּוֹד אֶתְמָצֵעַתָּא, וְעַלְיָה אֲתִימָר (שם בז) וַיַּצֵּר יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עַפְرָם מִן הָאָדָם וַיַּפְחַד אֲפִיו נְשָׁמַת
חַיִם וְגָמָר, וַיַּצֵּר צַיִיר לֵיה בְּתָרֵין עַלְמַיִן בְּעַלְמָא דִין
וּבְעַלְמָא דָאָתִי, וַיַּפְחַד אֲפִיו נְשָׁמַת חַיִם דָא נְשָׁמַת כָּל
חַי, וַיְהִי הָאָדָם דָא רֹוחָא דְחַיִי, לְנֶפֶשׁ חַיָּה דָא שְׁכִינַתָּא
תִּתְפְּתַחַת.

וְעוֹד וַיַּטֵּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן דָא אָרוּיִיתָא דְבִכְתָּב,
עַדּוֹ דָא עַדּוֹנָא דְאָרוּיִיתָא, וְשַׂוִּי תִּמְנוֹן אֶת הָאָדָם
דְבָרִיאָה, וְמַה כְּתִיב בַּיה (ישעה יז יא) בַּיּוֹם גַּטְעַךְ תִּשְׁגַּשְׁגֵי.
וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים וּכְו' (בראשית ב ט), יְהוָה אֱלֹהִים
אָבָא וְאִמָּא, כָּל עַז בְּחִמד לְמַרְאָה (שם) דָא עַמּוֹד אֶ
תְּמָצֵעַתָּא, דָכְל גְּבוּנִין שְׁפִירִין בַּיה אַתְּחַזְּזִין, וּבְגִין
דָא בְּחִמד לְמַרְאָה, תִּפְאַרְתָּ שְׁפִירָו דָכְל גְּבוּנִין, וּטוֹב
לְמַאֲכֵל דָא צְדִיק.

אמֵר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָה, וְהָא כָּל עַז בְּתִיב, אֵי הוּה אָמֵר
עַז שְׁפִיר, אָבֵל כָּל עַז בְּתִיב, אָמֵר לֵיה וְדָא יְהִכְיָה
הָוּא, דְבָכְל אָתָר. כְּל צְדִיק אֵיהו, אָבֵל כָּל אֶחָד, כָּל
דָא צְדִיק, עַז דָא עַמּוֹד אֶתְמָצֵעַתָּא, דְגֻפָּה וּבְרִית
חַשְׁבִּין אֶחָד, אָבֵל בְּהָאִי קָרָא כָּל עַז בְּחִמד לְמַרְאָה וּטוֹב
לְמַאֲכֵל דָא צְדִיק, לְמַרְאָה דָא שְׁכִינַתָּא דְאֲתִימָר בָּה
(במדבר יב 1) בְּמַרְאָה אַלְיוֹ אַתְּוֹדֵע, וְעַז הַחַיִם דָא עַמּוֹד אֶ